

Yavuz Sayın

- şiirler -

Yayın Tarihi:

28.4.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Yavuz Sayın (1979 -)

1979 yılında Bayburt'ta dünyaya geldi. İlk ve öğretimini burada tamamladıktan sonra 1999 yılında Karadeniz Teknik Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Edebiyat Bölümünü kazandı ve 2003 yılında buradan mezun oldu.

Eserleri:

Yayınlanmış bir eseri bulunmamaktadır.

Akrostiř

A dını zehir koydum sevmenin
S evgi tadında saklıdır zehrin
E n siğ yanımızdır bu belki en derin
N eden gittiği mecnunun niçin yandığı Keremin
A nlaşılmadı nitekim...

Yavuz Sayın

Aşk-ı Mar

Aşka nakışlı şahmaran gösterince dişini
Koparır dizginini rahvan giden küheylan
Ya mecnun beldesine çeker süvarisini
Ya da çatlar zavallı kuyulara varmadan

Duyulunca sahradan aşkın ayak sesleri
Isırır dillerini aşk nakışlı şahmaran
Ya başka bir sevdaya ihanet biriktirir
Ya da dağlara kaçır arkasına bakmadan

(trabzon 2002) ASENA'ya

Yavuz Sayın

Aşk-ı Pervane

Aşk, bir pervane böceğinin
sokak lambasına duyduğu
karşı konulmaz tutkusudur.
böyle bir aşkın sonu,
hazin bir yanık kokusudur!

Yavuz Sayın

Bin Kaç Kötü Adam

Bunlar ayrıık otları insanlık bahçesinin
Yeni moda piçleri Kabil silsilesinin...

Yavuz Sayın

Fasl-ı Hazan

İklim-i ruyuna inince hazan
Varak-ı ömründür yer ile yeksan
Mukaddid eşcara kalbolur insan
Aşiyani metruk bir viranedir

Ne aguş-u mader ne şefk-i peder
Eylemiş rüzigar haneni heder
Dün canan dediğin nazenin dilber
Bugün senden beter bir divanedir

Şems-i can teninden çekildiği dem
Ebr-i gam serinde, didelerin nem
Gafil ne bekadır ne bağ-ı irem
Şu dünya bildiğin bir hicranedir...

Yavuz Sayın

Hayal

Bütün evren kahverengi olmalı
Yedi rengi birden gökkuşuğunun
Uzanan her testiye çeşmelerden
Kahverengi dolmalı
Düşün; bahar gelince çiçek,
Kahverengi açacak.
Bu renkle dokuyacak kelebek ipeğini...
Toprakana aslını koruyacak...
Bütün gelinlerin duvağı,
Ve yazması anaların,
kahverengi olacak...
Bilirim bunlar hayal hiçbiri olmayacak;
Deniz mavi, gül kızıl, saçın sarı, yüzün ak,
Aklımda kahverengi tek gözlerin kalacak...

(Ankara 2002) asena...

Yavuz Sayın

İki Gün

Düşeyazdı ihtiyar arnavut kaldırımında
Elinden tutanı yok ne yazık
Her geçen gün de bir dert veriyordu ona
Yürümek te zordu yaşamak ta artık

Geçen gördüm ihtiyarı yine sokakta
Başında yaprak yeşili bir sarık
Dört kişinin omuzunda
Arkasında kalabalık

Yavuz Sayın

İstanbul,İslambol,Asitane

Adın gelir, ardınca dillenir kafiyeler.
Şairlere mısralar taşır kaldırımların.
Felah muştularıyla ney üfler minareler.
Bir İtri bestesiyle dalgalanır suların.

Olmak ne güzel şeydir seni yaradana kul
Ne güzel şeydir olmak sana aşık İstanbul

Gam ziyade, can bitab, hasretinle yanarken,
Kadeh kırık, mey harab, uzağına düşeli.
Nedim serv-i revanla Sadabad'a giderken,
Boğaziçinde mahzun, ağlıyor Orhan Veli.

Hüznünü, kederini, derdini ettim kabul,
Elemi cana sefa, ömre bedel İstanbul.

Tenhasında bir tarih barınır her semtinin.
Her köşende bir garib kabristan diler gelir.
Artınca kızılığı, seherde tanyerinin,
Bülbül feryad ü figan, ah çekip aşka gelir.

Kul içinde hasete vermemek için bir yol;
İkiye pay etmiş Hak, bölmüş seni İslambol.

Nakış nakış Sinan'ı andırır kubbelerin.
Nağme, su gibi akar, Cemil'in tamburundan.
İçmiş o alev rengi, güllerin, lalelerin,
Asakir-i Fatih'in, çatlayan damarından.

Dağları derya gibi geçti gemiler kol kol,
Bir Mehmet oldu Fatih, Polis oldu İslambol.

Ne orduların namı, ne sultanın fermanı,
Şiddet-i aşkın yıkar tahtını kralların.
Denizine pervasız sürer küheylanını,
Vaslın için terk-i can eden sevdalılarının.

İzbelerinde meçhul,derbeder bir virane,
Fakir bir evin bile güzeldir Asitane.

Garibim ol, der isen, lafz açmam gururumdan,
Efendim gibi, gönül tahtıma kurulursun.
Birgün ayrılır isem, anne kokan yurdumdan,
Yabanım, kuytu yerim, gurbetim sen olursun.

Vasfını nasıl dile getirsin bu divane,
Medhini Ulu Nebi eyliyor Asitane.

Yavuz Sayın

Kahvesin

Böyle hep güler misiniz?
Hep böyle mi gülersiniz?
Vallahi çok güzelsiniz...
Deyince biz;
galiba biraz kizmisti
film böyle baslamisti
Yalan yok biraz simarikti
Lakin gülünce gözünden
Kahve bir hüzn akardi
Gelir içimi yakardi
Disleri birazcik çarpik
Kendileri sarisindi
Arada disari çikardik
Inandirmak için arkadaşlari az mi ugrastik
biz sadece arkadastik
arkadaşlar inandi da maalesef biz inanmadik
ne isti anlayamadik
gözleri sütlü bir kahve gibiydi
ne zaman o kahveden içsek
geceyi gündüze katardik
durup yüzüme bakardi
içime bir YILDIZ akardi
biz siir pisirirdik arada bir
kahve misralar demlerdik
kelimeler hep sarisin
kaafiyeler bütün çarpik
haberi olmadi bizden ve siirden ama
biz haberi olsun diye degil
layik oldugu için yazdik

Asena'ya (trabzon 2002)

Yavuz Sayın

Kutlu Deha

inkardadir bütün soylu yaralar
basit bir bıçagin saltanatini
iki satir siir yerlere çalar
bizans kralinin altin tacini

Birgün imkansızda mümkün bulunur
DEHA gemilere baglar atini
Konstantin tahtina HiLAL kurulur
bir çelebi alir FATiH adini

(bayburt 2000)

Yavuz Sayın

Muamma

Delinin kuyuya bıraktığı taş
Bulanı olmadı akıllıların
Gizli bir kudretin yaktığı ataş
Söneni olmadı tutuşanların

Bu akrebin gıpta ettiği zehir
Bu balığın dalıp öldüğü nehir
Tenhasında mecnun büyüten şehir
Döneni olmadı uğrayanların

Bu Kays in sahrada bıraktığı iz
Ferhatın demire açtığı dehliz
Kaf denilen dağın ardındaki giz
Çözeni olmadı müneccimlerin

Bu çağlar ardından yankılanan ses
Bu kuru toprağa üflenen nefes
Bülbül figan etti kırıldı kafes
Feryadı dinmedi ağlayanların

Bu ölümsüzlüğü fısıldayan su
Bu gönüle her dem kurulan pusu
Bu Ashab-ı Kehf in uzun uykusu
Miadı dolmadı uyananların

Hallac-ı Mansuru çeken urgana
Yunus biçareyi bürüyen kana
Pervane misali döndü Mevlana
Odu eksilmedi evliyaların

Hira dan alemi kucaklayan nur
Çölleri "Hu" diye okşayan yağmur
Bir zerresi düştü parçalandı Tur
Kudreti yetmedi enbiyaların

Bu akli çarmıha geren bilmece
Bu duraksız bir yol şafaksız gece
Olmuşu üç harfli bir garip hece
Hali perişandır okuyanların...

Yavuz Sayın

Mukadder Nikah

Doğarken nişanlandığım ölümlle
Sen gittiğin gün nikahımız kıyılır...

Yavuz Sayın

Sen Ay Ben Su

Ay sununca sulara nar, sular birdenbire yanar,
Yıldızlanır yürekte aşk, efkar ondan sonra başlar.
Sevda ağır, susma bağır, yar duvarlar gibi sağır.
Uzaksınyaya bitmez kahır, ne de birazcık azalır,
Nihayetinde yangının, geriye sadece kül kalır.

asena'ya (trabzon) 2001

Yavuz Sayın

Siyah Davetiye

Doğarken nişanlandığım ölümlle
gittiğin gün
Nikahlanırım herhalde

Kabir sokak, teneşir düğün salonu
adresim,
ne gözyaşı ne de bir çiçek isterim
bazen güldüren, bazen de
böyle öldüren
tebessümünle gel
beklerim

not: (davetiye tek kişiliktir ve sevmeyenler giremez)

Yavuz Sayın

Veda

Kaldır gözlerini bir bak yüzüme
Seni bu belki son gördüğüm olur
Tebessümün merhemidir hüznümün
Yalandan da olsa bir gül ne olur

Ne fotoğrafın var ne bir tel saçın
Şahidi olacak hatıraların
Açılsın hasretle o dudakların
Sen de sağlıcakla kal de ne olur

Elimi eline süremesem de
Yüzüne yar gibi gülemesem de
Dilimi döndürüp diyemesem da
Ben de seni sevdim bil de ne olur

Asena ya (trabzon haziran 2003)

Yavuz Sayın

Yok

Kaç bahar daha geçecek
kaç yalancı yaz aradan
Değişecek tüm mevsimler
eskimiş çocuklar
kaç bilet daha yakacak
çocukluklarından olacak
zira kimseyi beklemez zaman
bir akşam gün batıyorken
melankolik bir gurubun ardından
yalnız gözlerin kalacak
çocusu bir aşkın hatırasından

Yavuz Sayın

Zilliyet Kasidesi

Görüp zenan-ı asrı münharif haya vü iffetten
Çekildik illet ü ikrah ile bezm-i sefahatten

Utanmaz kendine insan diyenler bunca zilletten
Ne acip iptiladır halk el çekmez rezaletten

Hafif-meşrep güzeller her edasın toplayıp gelsin
Seversem kahpeyim eyyam-ı kıtta bin aşufteden

Ne mümkün ilm ile irfan ile ihyay-ı cemiyet
Çalış reytingi kaldır muktedirsen televoleden

Ne münevver imişsin ah ey şebab-ı memleket
Esir-i şule-i garbız halas olduk o zulmetten

Açıkta kaldılar mahrem iken nazende uzuvlar
Utan ey ehl-i zenan şol nakısa kıyafetten

Yavuz Sayın